

குறிப்பிட்ட எந்த விஷயத்திலும் அமெரிக்க ஜனநாயகம் இராஜ்யத்தின் ஜனங்கள் எவ்வாறு அரசாங்கத்தை விடும் பற்றி என்னவித ஓரே விஷயம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறலாம். அமெரிக்கன் பத்திரிகை படிப்போரில் தலை நிரந்தரமாக யிருப்பதே இவர்களுக்கு காரணம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. "அமெரிக்காவில் பிரசுரிக்கப்பட்ட மிகச் சந்தி வாய்த் புத்தகம் சமாசாரப் பத்திரிகையே" என்று ஹென்றி வாட் பீச்சர் என்பார் கூறினார். நான் தவறாமல் அடங்கா ஆய்வின் அமெரிக்கர்கள் படிக்கும் புத்தகம் அதுவே யாகும்.

மிக இழிவான பிரசாரங்கள் முதல் உயரிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வரையில் எல்லாரும் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தை உருப்படுத்துவதற்குப் பத்திரிகைகளையே சாதனமாகக் கொண்டு அவற்றின் உதவியை ஆவன செய்து கொண்டுள்ளார்கள். காங்கிரஸ் (அமெரிக்காவின் பொருள்மண்டல்) அங்கத்தினர்கள் பொது விஷயங்களைப் பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பத்திரிகை கிருபர்கள் மூலம் வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அந்தக் கைவிடுவதேயில்லை. அன்றைய காட்டு மத்தியி ஒவ்வொரு காரணம் காணும் ஒரு மனிதரே பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகளாகப் பேசுகிறார். இப்பத்திரிகை கிருபர்கள் குடியரசின் தலைவரை மிகக் கடுமையாகக் குறுக்கு விசாரணை செய்யத் தயங்காமல் தவிர அரசாங்கத்தின் வருங்கால முறைகள் திட்டங்கள் இவைகளைப்பற்றி அவர்கள் தாராளமாகக் கேட்பார்கள். பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய செய்திகள் கிடைத்து விடும்.

"கொடுகோ மரிப்பீழன்" பத்திரிகையின் வாழ்விடம் கிருபர்களின் தலைவராய் கண்ட காலம் இருந்த மிஸ்டர் ஆர்தர் ஹென்ரீஸ், அக்கிராசனார் மூலம் வெவ்வேறு பத்திரிகைக்காரர்களுடன் மிகத் தாராளமாய்ப் பழகுவதன் மூலம் உருவாகியது. அடிக்கடி அவர் கூவரம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது பத்திரிகை கிருபர்களுக்கு உட்கொடுப்பாராம். சந்தி வெட்டி விடப்போகிறதென்ற பயமும் இல்லாமல் பத்திரிகை கிருபர்கள் இவருக்கு உதவியாகப் பேசுவாராம்.

அரசாங்கத்தின் அதிகாரமெல்லாம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று கெப்போலியன் கூறினார். வேறெந்த நாட்டிலும் விட இத்தேசத்தில் அது முற்றும் உண்மையாகும். இங்கே அச்சுக்கட்களைக் கயகார கீர் விழ்ச்சி யே போல் பத்திரிகைகளைக் கொள்கிறார்கள். கணினியாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களன்படி அமெரிக்காவில் 2433 தினசரிகளும், 592 வாரப் பத்திரிகைகளும் நடக்கின்றன. இவை எல்லாம் சேர்ந்து வருஷத்தில் கோத்தம் 1, 127, 05,59,316 பிரதி கொள் வெளியிடுகின்றன.

அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளைக் குறை கூறும் சில அதிக மரியாதையுள்ள கணினர்கள் உண்டு. அவர்கள் "பத்திரிகை பயங்கரம்" என்றும், "அவற்றுக்கே களஞ்சியம்" என்றும், "புழிபாவுத்தக்கஞ்சாநீர்நாக்கி" என்றும், "நாம் செய்ய முடியாத பொய் செய்தியைச் சேரம்" என்றும் பத்திரிகைகளைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். ஆனால் பொதுவாகப் பத்திரிகை உலகின்மீது இப்படிக்க குறை கூறுதல் பொருத்தாது. சாக்கடைப் பத்திரிகைகள் சில இல்லாமற் போகவில்லை. இவை பணம் ஒன்றையே பிரதானமாகக் கொண்டு உட்ப்பவை. ஆனால் இவை பொது ஜனங்களின் பொதுப் புள்ளியாகவன்றி அபிப்பிராயங்களைப் பிரதிபலிப்பவை வல்ல. சாக்கடைப் பத்திரிகைகளில் சில வராகமாக விற்கப்படும் உண்மையே. ஆனால் அறிவிருந்து அவற்றின் செல்வங்களை அறியக்கூடக் கூடாது. சிதானமுள்ள, சிறியவை ஜனங்கள் மீது அவற்றிற்குச் செல்வத்தே இல்லாமையே தான். சந்திரன் விழிப்பு

புது உலகில் பத்திரிகைகள்.

டாக்டர். சதிர்திரபோலஸ் எழுதுவது.

செய்மையில்லா என்பதற்கு அறி குறிகள் காணப்படுகின்றன.

பொது ஜனங்களின் கம்பிக்கையைப் பெற்றவர்களும், உயரிய பொது சல சோக்கல் கொண்டவர்களும் பத்திரிகாசிரியர்கள் ஜனங்களின் திய உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பும் முறையில் பத்திரிகைகளை நடத்துவதை வெறுக்கிறார்கள். பத்திரிகை தர்மத்தில் அவர்கள் உறுதி கொண்டவர்கள். சுய சலம் அறவே அற்றவர்களாய் வந்தபோதும் அவர்கள் செய்திகளை அபிப்பிராயத்தின்மீது வெறுப்பும் முறையில் வெறுப்பில்லாமல்.

பொது ஜனங்கள் போற்றி மரியாதை செய்யும் பத்திரிகைகள் அமெரிக்கையில் சில உண்டு. பாண்டி க்கரைச்சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி "பாண்டி டாக்டர்" என்று பத்திரிகையினால் தமக்குள் பத்திரிகைப் பின் வருமாறு வருணித்திருக்கிறார்:--

"காணும் என் சகோதரியும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும் காலம், ரயில் கொள்வன்காரர்கள் வந்து வழி மறித்துக்கொண்டால் கால்கள் உடனே வண்டியிலுள்ளவர்கள் எல்லாரையும் உறும்பு பார்ப்போம். "மாராக்கிப்பிட்டு" பத்திரிகை எவர்கையில் இருக்கிறதோ அவரிடம் சிடிச் செய்து எங்களைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டிக் கொள்வோம். ஏனென்றால் அப்பத்திரிகை படிப்பவர் எண்பமுள்ள கணவரையிருப்பார் என்று எங்களுக்கு கிச்சயம்".

நிறந்த பத்திரிகைகளிலும் சில சமயம் தப்புச் செய்திகள் வந்து விடுவதுண்டு. ஆனால் அவை அவசரத்தினால் கோவையே யன்றி வேண்டுமென்று செய்யப்படுவதே யன்றி. அக்கிராசனார் ஹாரிடிஞ்சை கணிய முள்ள பத்திரிகாசிரியர்களுக்கு காள் உதாரணமாகக் கொண்டுவந்து வழக்கம். அவர் அக்கிராசனார் ஆவதற்கு முன் 30 வருஷகாலம் "மோரியன் ஸ்டார்" என்ற பத்திரிகையின் தலைமை ஆசிரியராயிருந்தார். அவர் தம் மீழ் வேலை செய்யும் பத்திரிகாசிரியர் குழாத்துக்குப் பின்வரும் விதிகளை ஏற்படுத்தி யிருந்தார்:--

"ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. இரண்டையும் சம்பாதிக்க முயல்க.

உண்மை கடைப்பிடி. பாதி தப் பாதுகாப்பு விஷயங்களைப் பிரசுரிப்பதை விட முற்றும் சரியான ஒரு விஷயத்தை வெளியிடுவது போதும்.

மரியாதை, கோரம், தயானம் இன்றைக் கைக் கொள். எவ்வாறும் தங்கிவிடவே முடியும்; இதே தன்மை தே.

ஒவ்வொரு விடத்திலும் கல்லது கொஞ்சமேனும் இருக்கும் என்பதை நினைவில் வை. அதை வெளிப்படுத்த முயல். அரசவசியமாக யார் உணர்ச்சையும் புண்படுத்தாதே.

மத சம்பந்தமான எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் பயப்பிடிக்கக் கூடாது கொள்.

குற்றவாளி ஒருவனின் குற்றங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, யா தொடு பெண் அல்லது குழந்தைக்கு அவமானம் தரும் விஷயத்தைக் கூற மாணும் விட்டு விடு.

நாய்மை கடைப்பிடி. ஆபாச வாந்தையோ, பிறரை இழிவு படுத்தும் கருத்துள்ள மொழியோ அச்சில் போகாதபடி பார்த்துக்கொள்.

பத்திரிகையில் எந்தப்பகுதியும் ப்

ரைக் குழந்தைகளும் படிக்கும் தகைய தா விருக்க வேண்டும்."

அமெரிக்கப் பத்திரிகாசிரியர்களின் பெரும்பாலோர் மேற்கூறிய இலட்சியங்களையே கடியவுறையில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்று நான் கம்புகிறேன்.

பத்திரிகை நடத்துவதென்பது விளையாட்டன்று. அதில் கஷ்டங்கள் பல இருக்கின்றன. முக்கியமாக பத்திரிகை கோர்கள் எல்லாம் ஒரு வகை கோக்கமும், மனோபாவமும் இல்லாதவர்களாய் இருப்பதே மேற்படி கஷ்டங்களுக்குக் காரணமாகும். ஒரு பத்திரிகாசிரியர் தமது துயரங்களைப் பின் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்:--

"பத்திரிகை நடத்துவதென்றால் நிறுத்தியிருந்தால், பத்திரிகையில் ஹால்யங்கன் வெளியிட்டால் எங்களை விளையாட்டுப் புத்திக்காரர்கள் என்று ஜனங்கள் குறை சொல்கிறார்கள்.

ஹால்யங்கன் வெளியிடவிட்டால், அது மூலக்கள் என்று புறா க்குறுகிறார்கள்.

சொத்தக் கட்டுரைகள் வெளியிட்டால் பல விஷயங்களும் இல்லாமல் இருக்கின்றன.

மற்றும் பத்திரிகைகளிலிருந்து எடுத்துப் போட்டால் சோம்பேறிகள், தாக்களை எழுதுவதில்லை யென்கிறார்கள்.

சாரியாலயத்திலிருந்து சாரியத் தைப் பார்த்தால், சிடி யாடிச் செய்திகள் சேகரிக்கவில்லை.

சிடி யாடிச் செய்திகள் சேகரித்தால், உடல் வலிமை உட்கார்த்து எழுதுவதில்லை.

சந்தா கோர்களின் கிருபங்களைப் பிரசுரியா விட்டால், சந்தா கோர்களிடம் மரியாதை காட்டுவதில்லையென்று புறார்!

அவற்றை வெளியிட்டாலோ பத்திரிகையில் குப்பையுக் கூறும் போட்டு கிரப்புகிறார்கள் என்றும் குறை!

தற்காலத்துச் சமாசாரப் பத்திரிகை பெயர் எடுக்க வேண்டுமானால் அத்து உலகத்தின் வாழ்க்கை முழுவதையும் படம் பிடித்ததுபோல் காட்டவேண்டும். "தினசரிப் பத்திரிகை யென்பது உலகத்தின் கண்ணாடி; உலகம் தினம் காணவில் அதில் தன் முகத்தினைப் பார்த்து மிழ்கிறது" என்று பத்திரிகைத் தொழில் கலாசாலை ஒன்றின் தலைவரான டீன் ஹாரிண்டன் சொல்கிறார். ஆம்; பத்திரிகை பெயர் எடுக்க வேண்டுமானால் அது சமாசாரப் பத்திரிகையாயிருக்க வேண்டும்; அப்பிராயப் பத்திரிகையாயிருக்கக்கூடாது. இவிலிருந்து, சமாசாரம் என்றால் என்ன என்றும் கேள்வி எழுப்புக. நடந்த, நடக்கப் போகிற சிடிச்சினை எல்லாம் சமாசாரம் தான். ஆனால் அமெரிக்கப் பத்திரிகை உலகில் இதற்குக் கொண்ப்புரிமப் பொருள். "அதிகமான வாசகர்களுக்குச் சுவையளிக்கக் கூடிய கடைசியான சிடிச்சினைகள் விவரம்" என்பது. இதன் காரணமாக சில பெரிய பத்திரிகைகளின் தலைமை யாளியினர், குறைந்தது 10,000 ஜனங்களுக்குள்ளது சுவையளிக்கக் கூடாத எல்லிஷயத்தையும் பத்திரிகையில் போட வேண்டாமென்று தங்கள் மீழ்ச்சான்றிகளுக்குக் கட்டளை பிரப்பித்திருக்கிறார்கள்.

மற்றும் வாசகர்களின் மனதைக் கட்டுவது கவரக் கூடிய செய்திகளை மிகச் சிறந்தவையென்று அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் கருதுகின்றன.

அந்நகரம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு டாக்டர் ஸாமுவேல் ஜான்சன் என்பார் "பிரீட் தேரெவில் ஒரு குகை தேறிக்கெட்டு ஏழினும், அது சிவத்தில் லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் அழிந்த புழுவை விட வலண்டன் ஜனங்களுக்கு முக்கியமானது" என்று கூறினார். இவ்வண்மையைத் தற்போது பத்திரிகைக் காரர்கள் கண்ணாள் திருக்கிறார்கள். இதே விதமாக, ஒரு மனிதன் எய் ஒன்று கடித்தால் அமெரிக்கப் பத்திரிகை கிருபருக்கு அது முக்கியமான செய்தியாகாது. காய்கள் மனிதர்களைக் கடிக்கும்படி பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அதில் புதுமை, மனதைக் கவரக் கூடியது எதுவுமில்லை. ஆனால் ஒரு மனிதன் எதுமே கடித்தால் அது முதல்தரமான செய்தியாகும். பத்திரிகைத் தலைவரின் முக்கியமான வேலை தமது பத்திரிகையில் கொள்ளும் அளவுக்கு எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு வெவ்வேறு விஷயங்களை கிரப்பி, அறிமுகம் வாசகர்களுக்குக் கவை தரும்படி செய்வதேயாகும்.

மற்றும் செய்திகள் எல்லாம் புத்தப் புதியவைகளை மீட்டுக்கவேண்டும். சிறிய சூனி பழங்குளி என்பது பத்திரிகை உலகில் மிகப் பொருத்தமானது. செய் திகளைக் கூடக் கூடக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தை அமெரிக்க கிருபர்கள் மிகத் தேர்ந்தவர்கள். அவர்களைத் துரிதப் பிரசுரங்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். அவர்கள் பசுவை இரவாகவும், இரைப் பசுவாகவும் கொள்வார்கள். சி, புயல், கொலை முதலியவை கோத்து விட்டால் எந்த கோமாயிருந்தாலும் பத்திரிகை கிருபர்களின் கட்டடத்தை அங்கே காணலாம். சிடிச்சி கோத்த இடம் சாரியாலயத்திலிருந்து தூரத்தில் இருந்தால் பக்கத்திலுள்ள டெலிபோனுக்குச் சென்று எல்லாச் செய்திகளையும் சொல்லி விடுவார்கள். சாரியாலயத்தில் அவை அச்சுக்குத் தயாராகப்பட்டு கிழ்வின் கோத்த ஒரு மனிதனோடு சிடிச்சி கோத்த இடம் வெளியீடு பிரசுரிக்கப்பட்ட இடம்.

அலாசியர்களுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவோருக்கும் வேலை முறையில் கிரப்பும் வித்தியாசமுண்டு. ஆனால் ஒயில்ட் என்றும் பெயர் பெற்ற அலாசியர்களைப்பற்றி ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு முறை அவர் தமது கண்பார் விட்டுக்கு விருக் தானியமாகக் கொடுத்தார். ஒரு நாள் காணவில் எல்லாருடனும் இருந்த போது திடீரென்று தமக்கு எழுதும் மனே திலு எழுப்புகிறார். சேல் வி விட்டுத் தானியமாக ஒன்றுக்குச் சென்று கதவன் தானிடே கொண்டு அன்றெல்லாம் கழித்தார். மாலையில் எல்லாரும் உணவருக்கிக் கொண்டு இருந்தபோது, கண்பார் மனேவி அவர் அன்று எழுதியதென்னவென்று கேட்டார்.

"இன்று காலை என்னுடைய கவி களில் ஒன்றில் ஒரு 'கமா' (சார்ப்ளி) போட்டேன்" என்று ஆசார ஒயில்ட் பதிலளித்தார்.

"பிற்பகலிலும் அவ்வளவு கஷ்டப் பட்டே வேலை செய்தீர்களா?" என்று அப் பெண்மணி மரியாதையுடன் வினா வினா.

"ஆம்; பிற்பகலில் அந்தக் 'கமா'வை மறுபடியும் தீக்கிவிட்டேன்" என்று சாரம்.

அமெரிக்கப் பத்திரிகை கிருபர்கள் இந்த முறைப்பறி வேலை செய்யும் பூயலாது. ஒவ்வொரு சிடிஷமும் அவர்களுக்கு முக்கியமானது. மின்சால் வேகத்தில் அவர்கள் பத்திரிகைப் பத்திரிகை கிரப்பியாகவேண்டும், தேகமாக எழுதுவது மட்டுமே போதாது. வாசகர்களின் உணர்ச்சைப் பிடித்திருக்கும் முறையில் எழுதவேண்டும். அவர்கள் எச் செய்தியையும் விசாரக் கிராமமாக எழுதுவதில்லை. செய்தியின் மிக முக்கியமான பகுதி தொடக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வேண்டும். முதல் பாரா, உடனான முதல் சிறிய வாசகர்கள் மனதைக் கவர்ந்தி விடவேண்டுமென்பது கோக்கம். வாசகர்கள் இதே படித்துக் கொண்டு

(இதன் தொடர் பு 8-ம் பக்கம் பார்க்க.)

சாதி தலம் பிராந்தியப் பந்த மந்தி அகலநாத கங்கை நாம... சாதி தலம் பிராந்தியப் பந்த மந்தி அகலநாத கங்கை நாம... சாதி தலம் பிராந்தியப் பந்த மந்தி அகலநாத கங்கை நாம...

நாடார் குல மததுரன்

கதர் அபிவிருத்தி

11 ன்னைக் காலத் தொட... டே சர்வ லோக மக்கள் மானங்காக்கும்... டே சர்வ லோக மக்கள் மானங்காக்கும்... டே சர்வ லோக மக்கள் மானங்காக்கும்...

சென்னைக் கதர், காட்சியைக் கண்ட எவரும் மகாந்மா காந்தியின் பூர்வாகமாவே வேலைத் திட்டத்தைப் புதுநிதிருக்க மாட்டார்... சென்னைக் கதர், காட்சியைக் கண்ட எவரும் மகாந்மா காந்தியின் பூர்வாகமாவே வேலைத் திட்டத்தைப் புதுநிதிருக்க மாட்டார்...

வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவு... வேளம்—அடி... வேலைக் கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்... வெள்ளிப் பனிமலையின் மீதுலவு... வேளம்—அடி... வேலைக் கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்...

என்றும், பாரதியார் பாடிய பாரத தேசத்தின் பூர்விகப் பெருமை... என்றும், பாரதியார் பாடிய பாரத தேசத்தின் பூர்விகப் பெருமை... என்றும், பாரதியார் பாடிய பாரத தேசத்தின் பூர்விகப் பெருமை...

மிருண்டவர்களும் சென்னைக் கதர் காட்சியைக் கண்டு பரவாமா யிருக்கக் கூடும்... மிருண்டவர்களும் சென்னைக் கதர் காட்சியைக் கண்டு பரவாமா யிருக்கக் கூடும்... மிருண்டவர்களும் சென்னைக் கதர் காட்சியைக் கண்டு பரவாமா யிருக்கக் கூடும்...

அகில இந்திய தூல் நூற்பவர் சங்கத்தினாலேயே நிர்வகிக்கப் படும்... அகில இந்திய தூல் நூற்பவர் சங்கத்தினாலேயே நிர்வகிக்கப் படும்... அகில இந்திய தூல் நூற்பவர் சங்கத்தினாலேயே நிர்வகிக்கப் படும்...

யால் இந்நிபர் மட்டு மல்ல, இந்நிபாவில் வசிக்ரம் எல்லைத் தேசத்தார்களுமே க த ருக்ரு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

குறிப்புகள்.

சென்னைக் காங்கிரஸ்.

இக்காங்கிரஸ் உட்படிக்களை, நிர்மாணங்கள், மற்றுடம்பாக்கள் முதலியவைகளைப் பற்றி ஒருவாறு முன்பே எழுதிவிட்டோம்... இக்காங்கிரஸ் உட்படிக்களை, நிர்மாணங்கள், மற்றுடம்பாக்கள் முதலியவைகளைப் பற்றி ஒருவாறு முன்பே எழுதிவிட்டோம்...

கைமேற் பலன்.

சேலத்தில் நானது 7-ந் உயன்று இந்துக்கள் வழக்கம் போல் சடாஜ முர்த்தியை ஊர்வலம் செய்துவந்த சாகவும், அதை முஸ்லீம்கள் தடுத்த கற்கொன்றத்தில் ஒரு பிரபல இந்து விடியபாரியின் இடது புருவத்தில் அடிபட்டு இரத்தம் வழிந்ததாகவும், இதைக்கண்ட இந்துக்கள் மீதக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் அந்நிபர் மட்டு மல்ல, இந்நிபாவில் வசிக்ரம் எல்லைத் தேசத்தார்களுமே க த ருக்ரு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

சாரிகளுடைய முயற்சியின் பேரில் சம சமாய்ப் போய்விட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

இதைப்பற்றிப் பல பத்திரிகைகள் சென்னைக் காங்கிரஸின் நிர்மாணத்தின் பலன் சேலத்தில் கைமேற் கிடைத்துவிட்டதென்று புழம்சினி மாலை குறிப்பிட்டுள்ளன... இதைப்பற்றிப் பல பத்திரிகைகள் சென்னைக் காங்கிரஸின் நிர்மாணத்தின் பலன் சேலத்தில் கைமேற் கிடைத்துவிட்டதென்று புழம்சினி மாலை குறிப்பிட்டுள்ளன...

ஆதித்திராவீடர் மகாநாடு.

சென்னையில் பல மகாநாடுகள் கூடி முடிவுற்றிருப்பதில் ஆதித்திராவீடர்கள் மகாநாடு ஒன்றாகும்... சென்னையில் பல மகாநாடுகள் கூடி முடிவுற்றிருப்பதில் ஆதித்திராவீடர்கள் மகாநாடு ஒன்றாகும்...

இவர் பிரசுரத்ததை எல்லாப் பத்திரிகைகளும் வெளியீட்டு வறுகின்றன. இதில் "சுதேசத்திரை" ஒரு

(2-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

இன்ப வாசகம்.

சுதந்திரமே இனிமே சார்த்தம் என்பதோடு முடிவு. ஆனால் அதைக்காட்டிலும் அந்நாட்டினர் வாந்ததைகளில் இனிமையாகியே தந்தம்முடிந்து.

முடிபெயல் இயல்பும், ஊக்கமென்பு மென்மையு மின்றும், முன்னேற்ற மென்னும் திபமொரியாது.

பெரிய குடத்தில் நெய்தவார மிருக்காதது அறிவுகளை நன்னீர் ஒழுகியிருக்கிறது. அந்தே போல முன்பு அறிவுமையாகிய தேயு முடிபெயல் திருக்காததென்பதென்பதும் ஒரு சிறிது திசையே. சேகரித்தல் குன்றி விடும்.

சுதந்திரம் என்பது பரமமானது. அது உடையதும் சிறிது சிறிதாக அறிந்து ஒன்று மின்றியாகி விடுகின்றன. இவைகள் பெரிய புத்தகங்களும் விடா முயற்சியிலும், சனாரணத்திற்குள்ளும், பரம்பர ஒன்றமையிலும் உண்டாகி விடுகின்றன. ஒன்றமையேயாதென வெளியாகி வருகிறது. காலமும், பாலமும் ஒன்றமையாகியேயாகும்.

புலி பசித்தாலும் புல்தந்தம் தின்றது. பெரிதோர்கள் கட்டாது மன்பு பெரி வருவார்கள். மென் மக்கள் மென் மக்களே. சிறு மக்கள் சிறு மக்களே.

பூரண கால மின்றி செய்யும் காரியம் எளிதிலுந்து பூரண பலன் எதிர்பார்ப்பது கனாவொருது வினை பலன் பார்ப்பது பரிசுபெறும்.

சிறிய தாக்க விஷயத்தையும் மனதால் பெருக்கிப்பெரியதாகி விடக்கூடாது. ஆனால் பெரிய விஷயத்தையும் சிறிதாக்கி மன சமாதான மடைவதே நன்மை. சிந்தனையில் சேர்க்கும் போது சிறிய விஷயத்தையும் பெரிதாக உண்டாக்கியே யோசிக்க வேண்டும்.

சிந்தனை மற்ற விடத்தில் விடவென தோன்றும். மிகுந்த சந்தேகமும், பெருந்தேயும் உயிரைக் கூட விழுக்கவிடும்.

சுதந்திரத்தைக்கு வரும் குடான பெரு முக்கச் காட்டிலும், பொருமைபுக்களைக்கு முக்க மிக உஷணமாகவெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

சுதந்திரம் கவனிப்பது சொல்லும் சில வந்ததைகள் வெறுப்பில் போடப்படும் உட்பைப் போல் தீமையைச் சிறுக்க செய்கிறது.

மனது காமலம்; அது சம தபயோ சுதந்திரமாக வைத்தக் கொண்டு வேண்டிய ஒரு வேலை செய்யும் சகலம். மனிதர் தன்மையிலிருந்து தவறுதலாகக் கட்டணமாக பரிசுசிக்கப்பட்ட உண்மை கையிபன்.

மக்கள் அன்பு பெரி வருவா தேருவ தற்காக காடகம், காலம் முதலியவைகள் முறையி ஊக்கப்பட்டுவை. இவைகளுக்கு கீதிகளும், ஒழுக்கக் கோடுமே கீதிகளாக விருத்தன. ஆனால் தற்காலம் அக்கமாயிவைகள் தீமைகளுக்கு வழி காட்டிகளாயிருக்கின்றன.

ஒருவன் தன்னைக் கொலை செய்ய வரும் வான வெறுப்பது குற்றமாகும். ஏன் எனில் அதை உபயோகிப்பவன் காரணத்தால்தான் அவனை குற்றத்திற்குப் பாதிரிமாணவன். மேல் விழும் கல் குற்ற மற்றதைப் போல் தூதனும் கசக்க மற்றவனே.

உலகத்தை உயிர்ப்பிக்கும் மறையும் சிந்தனை மின்றிப் பெய்த விட்டால் தீமையே முறையாகும்.

இயற்கை இன்ப வாழ்வைப் பரிசுசிக்கிறது. ஒழுக்கம் சிம்மாசனத்தி ளுட்கா வைக்கிறது. கல்வியும், செல்வமும் கிட்டத்தை தீமையில் குட்டு இன்றன.

அ. கு. அண்ணாமலை.

ஸத்திய தரிசனம்.

மகாத்மா காந்தி ஜீவிய சரித்திரம்.

பாகம் 4. அத்தியாயம் 32.

போதகாசிரியர்.

என் இந்த சத்தியாக்கிரகம் தன் குப்பரிக்கா சத்தியாகிரக சரித்திரத்தில் கூறாதவையையெல்லாம், மேற்போக்காகக் கூறியவையெல்லாம் பட்டும் எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன். உத்தரவாத உபகரணங்கள் குடும்பத்திற்குக் கொண்டு, உலகம் தீவிரப்பயங்கல்கள் சம்பந்தா சம்பந்தமற்ற கண்டு பறித்து கொள்ளக் கூடுமென்றே கட்டிடுவேன்.

எங்களுடைய பண்ணை காணடையில் பெருகி விட்டபடியால் அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கொடுப்பதற்கேற்ற வசதியைத் தேட வேண்டிய அவசியம் சேரிட்டது. அங்கேயே ஹிந்து, முஸ்லிம்; பார்ப்பி, சிறிந்தவப் பிள்ளைகள் இருந்ததால் சில ஹிந்துப் பெண்களும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்காகப் பிரத்தியேகமாகக் காரிசியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று காண் சூதரவு மில்லே; அவ்வாறு நியமிப்பதற்குத் தக்க வசதியில்லை. மேலும் பரிசீலனைகளில் தேரிய உபாத்தியாயர்கள் அங்கே கிடைப்பது அருமையாக இருந்ததால், கிடைக்கும் ஒருவர் இருவரும் குறைந்த சம்பளத்தில் தர்பனிலிருந்து 21 மைல் தூரத்திலுள்ள அப்பண்ணைக்குவர உபாத்தியாயர்கள் தருவிக்கவும் விரும்பவில்லை. இப்போதுள்ள கல்வி முறையில் எனக்குச் சிறிதும் கம்பிக்கை கிடையா தரவின் காரண அதுபவத்தின் மீதும், சுய அனுஷ்டானத்தினாலும் தக்க உண்மையான முறையைக் கண்டு பிடிக்க விரும்பினேன். மேலும் பிள்ளைகளுக்கு உண்மையான கல்வியைப் போதிக்க அவர்களுடைய பெற்றோர்களால் தான் முடியுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆதலின் வெளி யூதவி அநிகம் கூடா தென்றும் முடிவு செய்தேன். எனினும், அந்த டாஸ்கில் பண்ணை ஒரு குடும்பத்தைப் போலிருந்தது. காரண அக்குடும்பத்தின் தந்தையின் வந்தாந்திலிருந்தேன். ஆதலின் அங்குள்ள வாலிபர்களுக்குக் கல்வி தற்பிக்க வேண்டிய பொதுப்பு என் மீது சார்த்த விட்டது.

அங்கே கூடியிருந்த வாலிபர்களெல்லாம் அவர்கள் பிறந்தது முதல் என்னுடன் இருந்ததில்லை. அவரவரும் தனித்தனியான இடங்களில் வாழ்ந்தார்கள். மேலும் அவர்களுடைய வெவ்வேறு விதமான சுக சௌகரியங்களிலும், அனுஷ்டானங்களிலும் வளர்ந்தவர்கள். அன்றியும் அவர்கள் பல விதப்பட்ட மதத்தினராகவும் இருந்தார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட முறையில் கூடிய அங்குள்ள வாலிபர்களை என் எவ்வாறு திருப்பி செய்ய முடியும்?

காண் எப்போதும். மன ஆராய்ச்சிக்கும், கற்குண கல்லொழுக்கத்துக்காகவுமே பாடு படுகின்றபடியாலும், அவைகளைவே காண் மறிக்கின்றபடியாலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் வித்தியாச மில்லாமல் அந்த ஒழுக்கத்தை மட்டும் ஒரே மாதிரியாகக் கற்பிக்கலாம் என்னும் கம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. ஆதலின் காண் ஒரு தினத்தின் 24 மணி கோளும் அவர்களுடைய மத்திய இடமேயே அவர்களுடைய தந்தையாக இருப்பே தென்றும் தீர்மானித்தேன். காண் கற்குணம் அமைவதே கல்விக் கல்விக்கு அத்தியாயம் என்ற சூதரிய தால் அந்த அல்லிவாரம் அமைக்கப்பட்டால் மாணவர்கள் இந்த விஷயம் களைத் தாக்கராலவோ அல்லது தக்களுடைய கண்பர்களின் துணையிலுமோ கற்றுக் கொண்டு விடுவார்களென்று நிச்சயமாக நம்பினேன்.

ஆனால் காண், அவர்களை இலக்கியத் துறையிலும் பயிற்சிக்கு சிறந்த

தேனக் கூடுகிய படியால் ஸீமாக்கள் காலப்பக்க, பரக்கி தேசிய ஆசிரியரின் உதவியைக் கொண்டு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்க சில வருப்புக்கான ஆரம்பித்தேன். மாணவர்களின் தேச வலிமையை விருத்தி செய்வதில் காண் கவனக்குறையாக இருந்ததில்லை. இதை அவர்கள் அறி எளிதில் தெரிவிக்காமல் வேறு வேறு பெற்ற வந்தார்கள். எல்லாநாளும், எங்கள் பண்ணையில் சேவகர்கள் இல்லாமையால் பண்ணையிலிருந்தவர்களே சமையல் வேலை முதல் கக்கவாரும் வேலை வரை செய்து வந்தோம். மேலும் அங்கே தோட்ட வேலையும், பழ மரங்களும் இருந்தபடியால் அவைகளை மாணவர்களே கவனித்து வந்தார்கள். ஸீமாவின் பத்தோட்ட வேலையில் அதிக ஆவண உணவார். அவர் சர்க்கார் பரிசீலித்த தோட்டங்களில் வேலை செய்து தக்க தரையுலகத்தையும் பெற்றிருந்தார். எங்கள் பண்ணையில் சமையல் வேலையில் ஈடுபடாத வாலிபர், முதியோர் ஆகிய அனைவரும் பரிசீலிக்கும் சிறிது சேரம் தோட்ட வேலையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் பண்ணையின் கட்டாயச் சட்டமாக இருந்தது. அதிலும் சிறு பிள்ளைகளுக்கே தோட்ட வேலையிலுள்ள அதிக சிரமமான வேலைகொல்லாம் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் குழி தோண்டுவல், விரு பிளந்தல்; சாமான்சீலத் தாக்குதல் முதலியவைகளைச் செய்து வந்தனர். இவைகள் அவர்களுக்குத் தேவைக் கதிகமான தேசாப்பியாசத்தையே கொடுத்தன. மேலும் அவர்களுள் இத்தகைய வேலையில் அதிக ஊக்கத்தை, உற்சாகத்தை, ஆவணமும் காட்டினார்களாதவிட அவர்களுக்குத் தேசாப்பியாசமோ, வினாயுட்போ வேண்டுமென்றும் அவசியம் இருக்கவில்லை. ஆனால் சிறிதே சமயங்களில் அவர்களுள் சிலரும், அபூர்வமாகப் பலரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வேலை செய்யப் பின் வாங்குவதுமுண்டு. காண் அவர்களுடைய சேஷ்டைகளை அறிந்து கொண்டு அவர்களிடம் கடுமையாக நடந்து கொள்வேன். அவர்களில் ஒருவராவது காண் கடுமையாக நடந்து கொள்வதை விரும்ப வில்லை யென்று நிச்சயமாகக் கூறவேன். ஆனால் ஒரு வராவது காண் கடுமையாக இருந்த போது எனக்குத் சேம்படியாமல் என்ன காந்தித்ததாக ரூபாயில்லை. காண் கடுமையாக இருந்தபோதெல்லாம் அவர்களுக்கு ஒருவர் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது மற்றவர் அவருடன் விளையாடுவது கூடா தென்று விளக்கிக் கூறவேன். ஆனால் காண் இவ்வாறு கூறவதால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சி சிறிது சேரமே இருக்கும். மீண்டும் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை விட்டு விளையாடப் போய்விடுவார்கள். எவ்வாறிருப்பினும் காண்கள் காலத்தைக் கட்டி விட்டோம். அவர்களும் கல்விக் தேச வலிமையைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் கல்விக் கற்கும்படி, இலக்கியத் துறையும், வேலை தவறாத ஆகாரத்தையும் பெற்று வந்தார்களென்று நிச்சயமாகக் கூற முடியாவிடினும், எங்கள் பண்ணையில் சேரம் அபூர்வமாகவே காணப்பட்டது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் காண் கைத் தொழில் சம்பந்தமான பயிற்சியைப் பெற்றிருந்த கருவியும் பெற்றிருந்தேன். என பண்ணையிலிருந்து ஒவ்வொரு வாலிபரும் ஏதேனும் பொரு கைத் தொழில் கற்றுக் கொண்டு வேண்டுமென்பது என் பிரியமாக இருந்தது. இத்தகைய ஸீ. காலப்பக்க ஒரு சூசிக் மத்துக்குச் சென்றுகொடுப்பதற்குத் வேலையைக் கற்றுக் கொண்டு வந்தார். காண் அவரிடமிருந்து அத்தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு அதைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்பிய வாலிபர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தேன். மேலும் ஸீ. காலப்பக்க தக்க வேலையில் சிறிது அனுபவம் பெற்றிருந்ததால் எங்கள் பண்ணையிலிருந்து வேறொருவரும் அந்த அறித்திருந்தா தரவின் காண்கள் தக்க வேலையைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காகவும் ஒரு வருப்பு ஏற்படுத்தி

போகப் போகச் சுவை குறைந்து விடுதல் சாதாரணம்.

“கொ கோ சலினிம் போவ்ட்” என்னும் பத்திரிகையில் தற்போது பிரதான தலைப்பாக வரலாற்றாளர் மில்டர் ஜே. டக்ளன் கிளார்க் தாம் பத்திரிகைத் தொழிலின் இரகசியத்தை சரித்துக்கொண்ட வரலாற்றைச் சம்பந்தம் கெளமீட்டார். முதலில் ஹூயில்லீசுகிலிருந்து ஒரு பத்திரிகையில் குட்டி கிருபாசக அவர் வாழ்க்கை தொடங்கினார். ஒரு நாள் அக்களின் பிரபல மாத ஒருத்தி ராயில் அகப்பட்ட இரத்தத்தைப் பற்றிய விவரத்தை எழுதிவரும் பொறப்பு அவருக்குத் தற்செயலாகக் கிடைத்தது. அவர் அது சம்பந்தமான விவரங்களை கண்டுபிடித்துக் கோணையாக எழுதி அனுப்பினார். சிறிது சேரத்துக்கெல்லாம் ஆசிரியர் அவரைக் கூப்பிட்டபோது தமது திறமையை மெச்சுவதற்காக என என்னி அவர் போனார்.

ஆசிரியரோ மிகவும் கார்த்தவன்? அவருக்கு சேர்த்து முடிவென்ன? முடிவென்ன? என்று கேட்டார்.

“என்? அவன் கொல்லப்பட்டான். காலாவது பராணைப் பாகுக்கள்” என்றார் டக்ளன் கிளார்க்.

மாணத்தை காலாவது பராவில் எதற்காக ஒளித்துவைத்தீர்? காரணம் என்ன? என்று கோபம் கொண்டு கேட்டார்.

“ஊன்கள் திடுக்கிட்டுப் போகாவண்ணம் கிட்டிட்டு வெளியிட எண்ணினேன்” என்றார் டக்ளன் கிளார்க்.

“அப்படியானால் உமக்குப் பத்திரிகைத் தொழிலே தெரியாது” என்று ஆசிரியர்.

தேற்படி சம்பவத்துக்குப் பிறகு “காண் அவர்களை முதல் பராவிலேயே கொன்றுவிடுவது வழக்கம்!” என்று டக்ளன் கிளார்க் கூறுகிறார்.

பத்திரிகை என்பது ஒரு சுக போகப் பொருளாகும். அது வாழ்க்கைக்கு அவசியமான ஒன்று. ஊன்களுக்கு உபயோகம் செய்வதிலேயே பத்திரிகை வெற்றி பெற முடியும். அதன் வானுள் காலம் அது செய்யும் கையித்தையை பொறுத்ததாகும். சமீபத்தில் சந்தா சேரம் ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து பின்வருமாறு எழுதினார்:—“எங்கள் குடும்பத்தின் வாழ்க்கைத் செலவுத் திட்டத்தில் தங்கள் பத்திரிகைக் சந்தா ஒரு பகுதியாகும். எங்களுக்கு உடைகளும், உருளைக் கிழங்குகளும், சிலக்கியும், எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு உங்கள் பத்திரிகையை அவசியமான பொருளாகும்.” இதுவள்ள உண்மையை யாரோ மறக்க முடியுமா?

தேயும். பெரும் பான்மையான ராஸிபர்கள் சமையல் வேலையை அறிந்திருந்தார்கள்.

ஆனால் இவைகொல்லாம் அவர்களுக்குப் புதிய தொழில்களாகும். ஒரு நாள் இத் தொழில்களைக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சமயம் வருவென்று அவர்கள் கனவிலும் சூதரிய தில்லை. ஒன்னின், பொதுவாகத் தென்னுப்பிசிக்காலில் இத்தியிச் சிறுவர்கள் உபயமான கல்வியையே கற்று வந்தார்கள். மேலும் எங்களுடைய டாஸ்கையால் பண்ணையில், உபத்தியாயரும் செய்யாத சந்த வேலையையும் கையாண்ட மட்டும் செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்க வில்லை. எனவே பிள்ளைகளுக்கு ஏதேனும் வேலையைச் செய்யும்படி கொண்டு போ. தெல்லாம், உபாத்தியாயரும் அவர்களுக்குத் ஒத்து, ஒழுத்த அவர்களுடன் வேலையைச் செய்து வந்தார். ஆதலின் வாலிபர்கள் கற்கவேண்டிய வேலையும் சர்க்குருக்குத்தும் உற்சாகத்துடனும் கற்று வந்தார்கள். கற்குண அமைப்பது பற்றியும், இலக்கியக் கல்வியையும் பிள்ளைகள் கற்று வந்தனர்.

அன்பும், அதிகாரமும். லெனின் காந்தி கொள்கைகள்.

ஒரு ஜெர்மானியரின் அபிப்பிராயம்.

ரீனி புல்லப் மில்வர் என்னும் ஜெர்மானியர் "லெனினும் காந்தியும்" என்னும் பெயருடைய ஒரு தூல் வரைத் திருக்கிறார். இந் தூலப்பற்றி என்னவெனாதர் என்பார் வியங்கூப் பத்திரிகை ஒன்றில் வரிவாண மதிப்புரை எழுதி யிருக்கிறார். அதன் ஆக்கில மொழி பெயர்ப்பு "விவிக் எங்" என்னும் பெயரிடையிலே லெனினியுக்குக் கொடுத்த அக்கட்டுரையின் சாராம்சம் வருமாறு:—

"இவ்வூர் இந்த வழி சரிப்பதா?" என்று ஒரு இளைஞன் தன் சகோதரனுக்கு மான தண்டனை விதிக்கப் பட்டதைக் கேட்டதும் உரத்தும் கூறினான். இச் சகோதரன் மூன்றாம் அலெக்சாண்டர் வார் சக்கரவர்த்தியைக் கொல்லியெய் முயற்சி செய்த மான தண்டனை விதிக்கப்பட்டவன். பின்னர் அச் சகோதரனைக் கொல்லியானி கொலைக் கடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றபோதும் அவ்விளைஞன் அது தாப் வாந்தன ஒன்று கூடப் பசரவில்லை. "இவ்வூர் இந்த வழி சரிப்பதா?" என்று மட்டுமே அவன் கூவினான். அந்தத் தொனியைக் கேட்டவர்கள் அச்ச முற்றினார்கள். அவ்விளைஞனுக்கு அப்போது 17-வயது. இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர், பஞ்சத்திலு வழிபட்ட ருஷியர்களுக்கு உதவி செய்த வந்தற்காகக் கடிய ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்தில், காடு கடத்தப்பட்ட அம்மாணக்கன் தோன்றினான். அங்கு சிகழ்த்தப்பட்ட சில பிரசங்கங்களைக் கேட்டதும் அவன் குறித்தெழுத்து "வேண்டாம்! வேண்டாம்! எங்களுக்கு உதவி வேண்டாம்!" என்று சத்தினான். பஞ்சத்தி வழிபட்டவர்களுக்கு உதவி செய்தவது தவறு என்று, ஏனெனில் அது வார் சக்கரவர்த்திக்கு உதவி செய்தவையாகும்மென்றும் அவன் வாது யிட்டான். பசியும், பட்டினியும் இன்னும் அதிகம் பரவம்படியே செய்ய வேண்டுமென்றும், அப்போதே கொடு கோலாட்டியை வீழ்த்த முடியுமென்றும் அவன் சொன்னான். அவன் அவ்வளவு ஆத்திரத்துடன் பேசின படியால் அங்கிருந்தவர்கள் கடுங்கிப் போனார்கள். கடைசியில் அவ்வாறு பைத்தியக்காரன் என்று பிடித்து வெளியே தள்ளிவிட்டார்கள். இது மொகாவில் நடந்தது.

இருபத்தொருகாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவன் இதே பிரசங்கமேடைக்கு வந்தான். இப்போது அவனைப் பைத்தியக்காரன் என்று தூரத்துவதற்குப் பதிலாக, தேய்வமாகப் புரிந்தார்கள். இருபத்தொருகாண்டு பின்னர் காடு கடத்தப் பட்டவனும், தினந்தோறும், உயிர்க்கு அபாயத்தை எதிர் பார்த்தவரும், இரகசிய முயற்சிகள் செய்து கொண்டு காலம் கழித்திருந்தான்.

லெனின் வாக்கு வன்மை பொருத்திய பிரசங்கியல்லர். சாதாரண நாடகக்காரன் எவனும் அவரை விட கற்றுப் பேசவில்லை. ஆனால் அவர் லெனியிடம் சூத்திரக்கன் அற்புதமான வையா யிருந்தன. அவர் பேசியில் இனிமை யில்லை; கவிதை யில்லை; உவமையானிகளில்லை. ஆயினும் அவர் கூறிய விஷயங்கள் மாந்தரைக் கவர்ந்து விடுவனவா யிருந்தன.

விவாதக் கோக்குள்ள அவர் சங்களைக் ஒரு கைமேலும் தங்கள் இலட்சியத்தினின்றும் அசைவதில்லை.

வெற்றியினால் அவர் மொழுவதில்லை. வெற்றி முடிக்கக்கூடுகிடையே அவர் கிதானமும் எச்சரிக்கையு முன்னவராயிருந்தார்.

அவர் பேசினிலே தற்பெருமையோ, பயனற்ற கடைமொழிகளோ, வெற்றி முடிக்காமோ காணப் படுவதில்லை, கிதானமும், கணக்குடனும் அவர் வாந்தனைகளை என்னிப் பேசினார்.

எந்த விஷயத்திலும் அவர் அரை குறையாக இருக்குவதில்லை. அரை மனதான வேலை செய்தல் அவர் இயல்புக்கு மாறானது. அவர் மனச் சாத்தியை எந்தகைய விபத்தும் அலக்க முடியாது. பயமென்பதை அவர் அறியார். உன்னத்திலே அவர் உணர்ச்சி யுள்ளவர். இலட்சிய மனப் பாண்மை படைத்தவர். மதப் பற்றுள்ளவர்.

ஆனால் சந்தர்ப்பமும், சென்றியமுமே அவருடைய மதங்காரணம். அவர் தமது கட்சி அமைப்பு முறையை மதத்துக்கு விசேஷமாகத் திருப்பினார். கடவுளைப் "பொது உடைமை இராஜ்யத்துக்குப் பெரும் விசேஷமான பிசாசு" என்று அவர் கூறினார். எல்லா மதக் கோட்பாடுகளையும் அவர் பாபுட்சமின்றித் தாக்கினார். பக்தி, கலை, கல்வி என்னும் எல்லாவற்றையும் அவர் பலி கொடுத்தார்.

இந்த மனிதர் அதிகாரத்தையும் இயக்குகின்றனும் அபிப்பிராயமும் அன்பு செய்தார். அவர் கடிப்பவர்தான். "என் அசியல் விசேஷங்கள் நகர்த்தப் பட்டதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் இரக்கம் கொடுக்க இருந்தேயாகும். ...மான ஏதுவான சண்டையில்லாமல் உங்கள் சத்துக்குக் கா அடக்கிவிட்டு முடியுமா? அப்படி என்னுடைய மன்னிக்க முடியாத பல வினம். வெறும் மாயைப் புரட்சியின்போது பயங்கர ஆட்சியைக் கைக்கொண்டபின்னர்தான் எம் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியுமா?" காந்தி என்பாருக்குத் தமது கடுமுறைகளைப்பற்றி லெனின் எழுதிய தாவது:—"கட்டுக் குலத்தவர்களிடையே ஜீவகாருண்யம் கிற்றும்! காந்தியாருக்காகவோ, மஜெபு மதறவர்களாகவோ இருக்கப் போமா? மன்னியுங்கள். நாங்கள் குடாக்கல்லர். எங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களுக்குச் சரியென்று தோன்றுவதைக் செய்ய வொட்டாமல் யாரும் தடுக்கமுடியாது." மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட சிலரை மன்னித்து விடுப்படி அவர் மனைவி கேட்டுக்கொண்டபோது "என் மனைவியின் பிரார்த்தனைக்குக் கன் செவ்வொடேன். அவள் பயனற்றவள்" என்று சொல்லிவிட்டார்.

லெனின் சத்தி உபாசகர். பகைவன் பலவாறு யுத்தால் அலகைவிட்டால் பல்லம் பெற்று அவனை நகர்த்த வேண்டுமென்பார். சமாதானக் கொள்கைகளை அவர் என்னி கையையுடனும். எந்த ஒரு கொள்கையிலும் கிணத்து கிற்றும் விருப்பம் அவருக்கில்லை. குடியானவர்கள் தங்கள் இழிந்த நிலையை எதிர்்த்துக் கலகம் செய்யத் தலைப்பட்ட போது அவர் தம் கொள்கைகளை யெல்லாம் காற்றில் விட்டார். பொது உடைமைக் கொள்கைகளை மறந்து புதிய பொருளாதாக்கக் கொள்கையைக் கைக்கொண்டார். அவர் கொள்கையற்றவர் என்று யாரோரும் சொன்னால் சிரிப்பார். பழைய வழி பயனற்றதென்றும் புதிய வழியே நிறைந்தென்றும் அதிகாரத்துடன் அறைந்தார்.

பல்லம் சத்தியம் இயக்குகின்றதில் பெருவேண்டும். பழைய முறைகள் கொண்டு ஐரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்காவிலிருந்தும் புதிய புதிய இயக்குகிறார்கள் வரவேண்டும். மோட்டார் கல்பைகள், அறுவடை இயக்குகிறார்கள், தேச முறுவதும் மின்சார சத்தி, அமெரிக்க ஜெர்மானிய, ஆங்கில என்ஜினியர்கள், விஞ்ஞான கலாசாஸ்து, புதிய இயக்குகிற தொழிலாளர்கள், ஆகியவற்றை யனாயி கட்டிடங்கள்—ருஷியா அமெரிக்காவைத் தோற்கடித்துவிட வேண்டும்!

முடியும் காரியமா? லெனின் மீண்டும் கிறித்தார். விருப்பத்திலும், அமைப்பினால் ஆகாத ஒன்றும் இல்லை. இச்சத்தி உபாசகர் ஒரு இரவிய தாரணம் வளர்ச்சியை ருஷியாவுக்கு அளித்துவிட்டார்.

லெனின் சத்தி பொருத்திய தன் மொழிகளால் லட்சக்கணக்கான ஜனங்களின் மனதைத் திருப்பிவிட்ட கடியவர்; பலவினத்தையும், இரக்கம் முதலிய குணங்களையும் வெறுப்பவர்; துவேஷத்தின் அவதாரம்; இயக்குகிற செய்வத்தை வழிபட்டவர்; எளிதும் கடைசியவரையில் களை என்னப்பராயிருந்தார்.

அவரிடம் சந்தேகமும், உறுதியும், தெளிவும், மயக்கமும், காரியவாதமும், மஜோஜ்யமும் கலந்திருந்தன. அவர் குன்றிந்த நிலை; பனிச்சட்டி கெடுப்பு. அவர் இறந்தபோது அவர் தொடங்கிய வேலை முடிவாகவில்லை. ஐரோப்பாவிலும்; ஆசியாவிலும் என்று சொல்லக்கூடிய ருஷியாவை அவர் விட்டுச் சென்றார். குழப்பமே மிகுந்திருந்தது.

இவருக்கு நேர்மறையவர் காந்தி. அவர் பூர்வீக ஜனங்களிடையே தோன்றியவர். அவரைக் கிறிஸ்து போர் நர்வரர் என காம்பயினி அழைக்கலாம். உலகத்திலே கடன் தன்மையும், தாய்மையும், அன்பு செய்வதற்குத் தகுதியும் கொண்டவர்களில் இவையற்றவர். ஹிந்துகளுக்கு அவர் மகாத்மா.

காந்தி அவலட்சணமானவர். தட்டையான வளைந்த முக்கு; அகலமான வாய்; ஒழுக்கற்ற மீசை; வாயிலோ பற்கள் சில இல்லை. அவர் தலையை கூவரம் செய்து கொள்கிறார். அவர் கோணம் காதுகள். நீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவர் கழுத்தும், கைகளும், கால்களும் கிசுச் சிறியவை. மெலித்த, பழுப்பு கிற்றும் அவர் உடலும் சட்டையிலும் முடிவதில்லை.

ஆனால் அவர் அழகியவருமாவார். அவர் முகத்திலே இருண்ட இருகண்கள் தெய்வீக இனிமை பொருத்தி விளக்குகின்றன. அக்கண்களிலிருந்து ஒளி வீசுகிறது. ஐம்பத்தெட்டு வயதானவரின் முகத்திலே அவை முத்தத்தைக் கண்களாகக் காணப்படுகின்றன. பின்னர், எப்போதும் புன்னகையின் அரிசுறி. அவர் பேச ஆரம்பிக்கும் போது அது சிரிப்பாக மலர்கிறது.

இந்த அவலட்சணமான மனிதரின் முகத்தில் தெய்வீக ஒளியும், தெய்வீக சிரிப்பும் குடிசென்றிருக்கின்றன. அவை அவர் முகத்துக்குத் தெய்வீக அழகு தருகின்றன.

"உறுதி" என்னும் ஒரே வார்த்தையினால் அவரை ரொமேன் கோல்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். காந்திக்கு உயரிய மதபீடம் எதுவுமில்லை. அற்புதங்கள் செய்து காட்டியோ இனிப்பான பேச்சினாலோ அவர் மாதர் மனதைக் கவரவில்லை. மத குருக்களுக்குரிய நீண்ட அங்கிகளும் அவர் சார்பில்லை. அவர் அரை கிரவானமாயிருக்கிறார்.

பத்துக் கோடி ஜனங்கள் அவர் பிரசங்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய கொள்கைகள் இரண்டு. அவருடைய திட்டம் அறுவகைத்து. வீட்டில் கையால் தூற்று அத்தவால் செய்த துணியையே அணியும்படி அவர் முதன்மையாகச் சொல்கிறார். இதனால் தொழிலாளர்களுக்குப் பிழைப்பு ஏற்படுமென்றும் ஜனங்கள் ஒற்றுமைப் பெறார்களென்றும் அவர் சொல்கிறார். பின்னர், தகவைப் போற்றும் படி கேட்கிறார். தாய்மை, மதவிலக்கு, புலனடக்கம் இவற்றைக் கைக்கொள்ளும்படி போதிக்கிறார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் ஒத்துழையாமல் கொள்கைச் சொல்கிறார். "பழைய" இனம் பிரதம சமத்துவமானவர்களே என்று உபதேசிக்கிறார். கடைசியில், ஹிந்து முஸ்லிம்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒரு தேச மேகனாக வேண்டுமென்கிறார். இதுவே அவருடைய அறுவகைத் திட்டம். அறிமுகமும், சத்தியாக்கிரஹமும் அவருடைய இரண்டு கொள்கைகள். அறிமுகம் யென்பது அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயலின்மை; சத்தியாக்கிரஹம் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயல்.

மேற்கூறிய திட்டத்தில் சமக்குமிக முக்கியமாகத் தோன்றக்கூடியது அறிவு அரிசியும் மதறும் கலந்திருப்பதுதான். காந்தி நிர்க்கதரிசியும் இராஜதந்திரியும் ஆவார் என்பதை அது காட்டுகிறது. அரிசியும் ஒழுக்கடெறியும் ஒன்றென அவர் சொல்கிறார்.

அவர் பிச்சைக்காரனைப் போல் வாழ்ந்தார். "அவருடைய வாழ்க்கை நியாகத்துக்கு மற்ருகு பெயராகும்" என்று தாகர் கூறினார். அவர் எப்போதும் எளிய வாழ்க்கையே வாழ்ந்து வந்தபடியால் கிறையிலிட்டப் பட்ட போது அவர் தம் வீட்டுக்கும் அத்தரும் அகிவேற்றமும் காணவில்லை.

"வாலிப் நாடார் சங்கம்," குழப்பகோணம்.

"இந்த "வாலிப் நாடார் சங்கம்" தார்கிறுவாரால் முனிவியல் சபைக்கு சியமிகப்பெற்ற ஸ்ரீ வெற்றிலேவ் நாடார்மகன் சாயிதாத நாடாருக்குப் பதிலாக, ஸ்ரீ விசாக மூத்திராடார் மகன் சாயிதாத நாடாரை நிறுத்திவைத்த ஒரு சில சயாலம்களுடைய போர்க்கை வன்மையாகக் கண்டிப்பதுடன், ஸ்ரீ வெற்றிலேவ் நாடார்மகன் சாயிதாத நாடார்தான் குழப்பகோணத்தில் கடத்த நாடார் 11-வது மகாநாட்டில் ஸ்ரீ ம. ான் டபிங். பி. எ. செனத்தரபாண்டிய நாடார் யம். யல். சி. அவர்களால் கிபாரசு செய்யப் பெற்றவரென்று உறுதியாகக் கூறவே தோடு அவருடைய சியமனத்தை உறுதி செய்யும்படி கணம் மந்திரி அவர்களே இச்சங்கமும் கவன் விழும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றன;

இந்த தீர்மானத்தின் கலை கணம் கவலைப்பதான இலாகாமந்திரி அவர் செனத்தரபாண்டிய நாடார் யம். யல். சி. அவர்களுக்கு அனுப்பும்படி காரிய தரிசினு அனுமதி கொடுக்கிறது"

என்ற தீர்மானம் சென்ற 3-1-28ல் இச்சங்க ஆதரவில் கடிய விசேஷ கவன்வில் 2-வது தீர்மானமாக வி. சின்னதம்பி நாடார் யல். சி. ரெயிச் சப்பெற்று திருவாரம் எஸ். தங்க வெறுகாடார் அவர்கள் ஆதரவு இரா அக்கத்தினர்களால் ஏகமனதாய் அங்கேசப்பெற்று கிறைவேறியது எனக்காரியதரிசி எழுதுகிறார்.

அவர் வக்கீல் தொழில் செய்தார். ஆனால் எந்தகைய வக்கீல் அவர் கட்டிக்கொண்டையோ, வருமானத்தையே தேடவில்லை. சியாயத்தையே தேடினார். கட்டிக்கொள்கன் தம்மிடம் பெரிய சொன்னுக்கொண்டே, அவர்கள் கட்டி அகீதக் கட்டியென்றே தெரிந்தால் வழக்குகளைத் தொலைத்து விடுவார். கடைசியில் அவர் அத்தொழிலையே விட்டொழிந்தார்.

1903-ல் அவரை ஒரு முரடன் கொல்ல முயற்சித்தான். இவ்வழக்கில் காந்தி, எதிர் தாப்புச் சாட்சியாக வந்தார். "இம்மனிதன் நான் அங்குக்கு வதோ தீங்கு செய்ததாக என்னி அதுதலை தவறிழைத்தான். அவனைத் தண்டிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியில் நான் சேசி்க்கிறேன். அவனுடைய அன்பையும் பெறாமென்றும் கம்புகிறேன்" என்று அவர் கூறினார்.

இவ்வாறு இத்தகு முன் எவரும் செய்ததில்லை. கொலை செய்ய முயன்றவன் காத்தியும் போற்றி அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அத்தகு பின்னர் காந்தி 30 கோடி ஜனங்களைத் தன் வழியே திருப்பினார். இவ்வளவையும் எந்த ஆயத்ததின் துணையினால் செய்தார் அன்பெனும் ஆயத்ததிலேயே.

பகைமையும், பலாத்காரமும் பயனற்றவை என்று காந்தி சொல்கிறார். அன்பே சத்தி என்கிறார். அச்சத்தி அவரிடம் பிரகாசிக்கிறது. அவருடைய ஒவ்வொரு மூச்சிலும் சத்தி வெளியாகிறது.

"பழைய" புதல்வியான அகாதை லட்சுமியை அவர் தமது ஆசிரமத்தில் சேர்த்துக் கொண்ட தமது சொத்தக் குழுவையாக வளர்த்தவருகிறார். இத்தியாவில் தீண்டத் தகாதவர்கள் எனப்படும் ஆறு கோடி பேரின் பிரதி கிதி அவன். இவ்வாறு தேசத்தின் புராதனக் கேட்ட வழக்கத்தில் ஒன்றைக் காந்தி தமது அன்பெனும் ஆயத்ததிலும் தகர்த்து தெறித்தார்.

காந்தியின் வாழ்க்கை ஒரு வகையில் லெனின் வாழ்க்கையை ஒத்ததாகும்; மற்ருகுருவகையில் மாறுபட்டதாகும். இவ்வருள் அபாரமான சத்தியின் நிலக்கணக்கள். இவ்வருள் உலகத்தின் மேன்மை வாழ்வை இலட்சியமாகக் கொண்டவர்கள். ஆனால் காந்தியின் சத்தியும், இலட்சியமும் அன்பு மயமானவை. அவ்வளவு பராசனத்திலிருந்து சவர்க்கம் வரை பரவி கிற்றும் பெருமையுடையது.